

SLOVENSKI SOKOL.

Štev. 3.

V Ljubljani, 25. marca 1906.

Leto III.

DR. MIROSLAV TYRŠ:

Sokolska gesla.

1. Vztrajnost.

Da, vztrajnost! To je geslo, to je znamenje, v katerem zmagáš. Seveda da ne vztrajnost v lenobi, ampak pri delu, ali boljše, pri stanovitnem poslu, pri delu vsakdanjem in neprestanem!

Kdor stopi v Sokola, hoče pred vsem biti močan in okreten. Prihaja k telovadbi eden, dva, tri mesece; vendar ni iz njega še nikak Heraklej. Obupan odide! Ne prijatelj! *za tako kratek čas, za tako malo dela je tudi malo dobička.* Celo svoje življenje si grbil svoje telo, neskrbno zanemarjal, kvečjemu na izprehod pošiljal in doma leno iztegoval; tudi te je mati priroda morda nekoliko skopo obdarila; a sedaj plačaš prispevek in vpisnino, oblečeš rdečo srajco in črevlje, stopiš v dvorano in se morda vsak dan ogleduješ, kako se zravna tvoje okostje, hočeš takoj videti, kako si ti prsi bočijo, kako mišice marljivo otipane rasto, in se na rokah in nogah ponosno razpenjajo. Da, seveda rasto; in tudi ti, ki si po ljudski predstavi podoben Bakhu, gine tolšča in nelično tvoje telo se plemeniti; toda *počasi*, brate, *počasi*, tudi Rima niso v enem dnevu sezidali. Le vztrajaj vsaj toliko let, kolikor mesecev sedaj že hodiš, in zapazil boš, da se začneš enačiti onim starim korenjakom plečatim,

stegnatim, rokatim, s telesom mišičnato razčlenjenim in kakor iz kovine ulitim, ki so ti pri vstopu v telovadnico po pravici imponirali in h katerim si napol s spoštovanjem, napol z grozo povzdigoval oči. Da, vidiš, *taka je podoba moža*, moža trdne podlage v samem sebi, svoje moči mirno se zavedajočega, z mesta nepremakljivega, varuha in zaščitnika slabših, svojega prepričanja krepkega branitelja in neustrašenega zastopnika. Čutiš dobro, da doslej nisi mož, reci si to, ne izogni se nemilemu, toda koristnemu temu občutku! Vztrajaj! Dve, tri leta pridne vadbe *ti bodo že v znaten prospeh.* Če pa je oni prvi vstop v dvorano naredil na tebe globlji vtisk, odidi po prvem naporu utrujen domov, postavi se razgaljen pred zrcalo in vtisni si v spomin vso to žalostno, grešno postavbo svojo, potem je za dolgo zastril ali obrnil. Za šest, za sedem let šele se vrni. In če si vztrajal, se moreš ponosno vrniti; drug dečko te sedaj iz njega pozdravi, in priznal boš, da si stoprav sedaj človeku in možu *docela* podoben. Seveda ne smeš učinka vadbe zopet drugače gubiti, bodi v vsem zmeren, ne daj se po ničemer zvesti s prave poti, moraš *na njej tudi ostati in vztrajati.*

Toda nisi sam, v družbi si, hočeš z drugimi tekmovati, z drugimi ti je za skupnim ciljem stremiti in delovati.

Hočeš se z drugimi *izenačiti*, jih *prekositi*. Hvale vredna to težnja! Tekmovalnost, častiželjnost nista seveda najvišja, najplemenitejša nagiba človeškega delovanja, toda vendar sta v človeku važni izpodbudi k napredku, nezmiselno bi bilo, ker nemogoče, jih izkoreniniti, treba ju je le v pravi meri in na pravi poti vzdržati. Ta hitri veleskok torej, ta krepki naupor je tebi všeč, nočeš pri mečevanju biti vedno tepen, pri metanju vedno le poražen. Vadiš se in poskušaš. Sedeš v četrti leta v sedlo, v pol leta na vrat morda točno in pošteno. Sedaj pa tičiš, ne gre dalje. Ali prideš sicer z brado nad drog in ena roka se že vrlo upre, toda ob vsem trudu ne gre to više in docela gori. „Že vidim, da ne pojde, nimam nadarjenosti in zaman se mučim, odstopim in izstopim.“ Ali ne! Le ne odjenjaj in pride oni srečni dan, ko „najdeš ta lasek“, *črez* konja si, *na* drogu si, sam ne več kako, na vse „drenje“ in ves trud si pozabil; oko ti žari, srce ti radostneje zapolje, več kakor poplačan si. K temu pa si še za vse življenje pridobil to korist, da si se naučil ne popustiti, ne

odjenjati — seveda ne v nedelavni svojeglavnosti — temveč v stremljenju, morda v začetku dozdevno brezuspešnem, naposled pa vendar uspešnem in zmagovitem.

Toda tudi v društvu si, v vrsti si. Kjer več ljudi skupno deluje, je treba pravil, da ne ovirajo drug drugega, da se more delavnost razviti brez zastanka in brez zmed. V ta namen služi povsod to, kar imenujemo *rede*. V *tvoj* prosopeh so. Če se vrsta razkraplja, če ne nastopi brez odlašanja vsakdo v določenem redu, se izgublja čas s sklicavanjem in izpodbujanjem, se izvede v času, določenem za to ali ono orodje, *manj* vaj, in če se to godi *vsaki krat*, je izguba za telesni razvoj in telovadni napredek *tvoj* v letu *velika*. Tako torej sebi na ljubo ne *vztrajaj* samo sam v svoji vrsti in nastopi k vadbi takoj in v redu, temveč pazi tudi na to, da drugi *vztrajajo* v njem in da z neredom sebi in tebi ne kradejo nena-domestnega časa. Vaditelj ima seveda tudi paziti na to, ali kadar pomaga, kadar iztika napake, se ne more obenem na vse strani ozirati, ali se ni nihče oddalil; in če vidi, da vrsta sama pazi na red, se ga tudi sam bolj drži in z večjim veseljem, z večjim uspehom bo poučeval. (Dalje prih.)

Proste vaje.

(Dalje.)*

Suniti moremo v vse iztegnjene položaje, ki so raznoimenski s skrčenjem, iz katerega je suniti, ne moremo pa suniti v istoimenski iztegnjeni položaj. Nasprotno pa moremo mahiniti samo v istoimenski iztegnjeni položaj, ne moremo pa mahiniti v kakšen raznoimenski iztegnjeni položaj.

Zgornja leht je, kakor rečeno, pri mahnjenju nepremična, torej je po izvedenem mahnjenju njen položaj neizpremenjen, isti kakor v skrčenju, iz katerega je bilo mahiniti: iz zaročnega skrčenja moremo mahiniti samo v zaročenje, to je v istoimenski iztegnjeni položaj; za vsak drug iztegnjeni po-

*) Glej 6., 7., 8. in 9. številko lanskega letnika „Slovenskega Sokola“.

ložaj, torej za vsak raznoimenski iztegnjeni položaj (priročenje, predročenje itd.) bi zgornja leht morala zavzeti drugačen položaj, nego ga ima v zaročnem skrčenju, se zategadelj iz zaročnega položaja premakniti. Tega pa pri mahnjenju ne sme. Premakniti pa se sme in mora zgornja leht pri sunkih, zato je vse raznoimenske iztegnjene položaje moči doseči le s sunki, nasprotno pa z njimi ne istoimenskega iztegnjenega položaja, ker bi tu zgornja leht morala ostati nepremična, vsled česar bi nastalo mahnjenje in ne sunek.

Da označimo, do katerega položaja je suniti, pridenemo temeljnemu nazivu „suniti“ (trčiti, trčeni) smer rok v dotičnem iztegnjenem položaju. V naslednjem navedemo pregled enakostranskih sunkov; položaji, ki jih z njimi dosežemo, se ujemajo s položaji, navedenimi pri istih številkah v pregledu enakostranskih gibov iztegnjenih rok:

α) V ravne položaje:

- I. suniti naprej;
- II. „ nazaj;
- III. „ v stran;
- IV. „ gor;
- V. „ dol.

β) V prečne položaje:

- I.: 1. suniti naprej na desno,
2. „ „ na levo;
3. „ „ ven,
4. „ „ not.
- II.: 1. suniti nazaj na desno,
2. „ „ na levo;
3. „ „ ven,
4. „ „ not.
- III., IV., V. —.

γ) V poševne položaje:

- I.: 1. suniti naprej gor,
2. „ „ dol;

3. suniti naprej na desno gor,
4. „ „ „ „ dol;
5. „ „ na levo gor,
6. „ „ „ „ dol;
7. „ „ ven gor,
8. „ „ „ dol;
9. „ „ not gor,
10. „ „ „ dol.

II.: —.

III.: suniti v stran dol.

- IV.: 1. suniti gor na desno,
2. „ „ na levo;
3. „ „ ven,
4. „ „ not.

V.: —.

Označbe za mahe dobimo, če v dotičnih nazivih sunkov zamenjamo besedo „suniti“ z „mahniti“. Pravzaprav pa bi zadostoval tudi samo naziv „mahniti“ brez označbe smeri, ta je označena že v nazivu skrčenega položaja, iz katerega mahnemo. Zakaj mahniti moremo, kakor smo že povedali, samo v iztegnjeni položaj, ki je istoimenski s skrčenim, iz katerega je mahniti, potemtakem iz enega skrčenega položaja samo v en iztegnjeni položaj; vsled tega imamo mahov le toliko kolikor za prakso uporabnih skrčenih položajev, torej zelo malo proti številu sunkov, ki so možni iz vsakega skrčenega položaja v vse razmeroma številne raznoimenske položaje iztegnjenih rok.

Opozoriti nam je tu na imenovanje tesno spojenih sestav mahov z gibi iztegnjenih rok. Vzemimo n. pr. gib, pri katerem iz predročnega upog-njenja, pesti križema na prsi, mahnemo naprej (v predročenje) in takoj, ne da bi niti hipno počakali v predročnju — roki tu samo dosežeta iztegnjeni položaj — pomaknemo iztegnjeni roki v odročenje. Ta gib bi

lahko imenovali: „mahniti naprej in spojeno odročiti“, krajše pa smemo reči: „mahniti v odročenje“. Ker moremo iz predročnega upognjenja mah izvesti edino le v predročnje, je samo po sebi umevno, da moramo, če hočemo priti v predpisani položaj odročnja, k mahu (naprej) še pripojiti gib odročnja.

b) in c) Raznostranski in enostranski gibi rok s skrčevanjem in suvanjem.

O raznostranskih in enostranskih

gibih rok s skrčevanjem in suvanjem velja nalično, s samo po sebi umevnimi premembami, vse to, kar smo navedli pri raznostranskih in enostranskih gibih iztegnjenih rok.

Gibi skrčenih rok: Roki se pomakneta iz skrčenega položaja v kakšen drug skrčen položaj ves čas skrčeni. Praktično so ti gibi malo pomembni. Porabljev bi bil morda zlasti v sestavi prehod iz predročnega skrčenja (pest nad ramo) v odročno skrčenje (pest nad ramo) in nasprotno. Imenovali bi lahko ta gib „skrčeno odročiti“, oziroma „skrčeno predročiti“.

(Dalje prih.)

Vestnik slovenskega sokolstva.

Ljubljanskega Sokola redni občni zbor se je vršil ob precejšnji udeležbi članstva dne 26. januarja t. l. Starosta br. dr. Viktor Murnik je v svojem ogovoru poudaril, da je bilo preteklo leto dokaj koristno in uspešno kakor za ljubljanskega Sokola tako sploh za slovensko Sokolstvo. Važna je zlasti osnova Slovenske sokolske zveze, o kateri je izrekel nado, da se bo krepko razvijala. Spominjal se je nato z gorkimi besedami članov, ki so v preteklem letu preminuli. Malokatero leto je neizprosna smrt tako obilokrat posegla v vrste ljubljanskega Sokola kakor lani. V znak sožalja za umrlimi brati so zborovalci vstali. Starosta je dalje omenil društvenega delovanja na družabnem polju in izrekel toplo zahvalo vrlemu narodnemu ženstvu ljubljanskemu, ki je izredno mnogo pripomoglo k dobremu uspehu Sokolovih zabavnih prireditev. Naposled je izrazil iskreno zahvalo društvenemu častnemu članu br. F. Kādilniku, ki je Sokolu naklonil znatni dar 300 K.

Nato je poročal tajnik br. dr. Fr. Windischer: „Bratje Sokoli! V preteklem 42. društvenem letu je imelo naše društvo 20 častnih in 460 rednih članov, dočim je v 41. društvenem letu štel 509 rednih članov in 20 častnih članov. Proti drugim društvom sokolskim je letošnje število članov razmerno majhno, zlasti pa je obžalovati dejstvo, da se je število članov proti prejšnjemu letu zmanjšalo. Za pomnožitev članstva se da storiti še jako mnogo, uspešno delo za pomnožitev članstva je pa pač mogoče le tedaj, če Sokoli sami v krogu svojih prija-

teljev od moža do moža vnemajo za vstopanje v društvo. Bodi mi torej dovoljeno, pred vsem apelirati na vas, bratje Sokoli, da pridobivate novih članov društvu. Naše društvo nosi težka bremena, zmagovati jih bode moglo le ob velikem številu članstva. Storite torej, kar morete storiti! — Po lanskem red. občnem zboru se je konstituiral odbor tako, da je prevzel tajniške posle poročevalec, zapisnikarstvo brat Bukovnik, blagajno br. Skale, arhiv in knjižnico br. Drenik in orodjarstvo br. Lindtner. Dne 23. septembra se je vršil dobro obiskan izredni občni zbor, ki je izvolil 30 delegatov za občni zbor „Sokolske zveze“. Dne 20. oktobra se je vršil drugi izredni občni zbor, ki je imel voliti starosto, načelnika in pet odbornikov, ki so odložili svoje mandate. Članstvo se je udeležilo tega izrednega občnega zbora v znamenito velikem številu. Na tem občnem zboru so se poravnala nastala nesoglasja. Za starosto je bil namesto dolgoletnega zaslužnega staroste dr. Ivana Tavčarja, ki je odložil mesto staroste, izvoljen br. dr. Murnik. Bratu dr. Tavčarju so zbrani ljubljanski Sokoli kot odgovor na razne napade izrekli soglasno neomejeno zaupanje. Na mesta odstopivših odbornikov so se zopet izvolili vsi odstopivši odborniki, na izpraznjeni mesti pa brata Vesel in dr. Kokalj. Br. Bojan Drenik se je izbral na predlog vadiateljskega zbora za načelnika. V teku leta je imel odbor 15 odborovih sej, v katerih so se reševali tekoči posli. Ustrezajoč potrebam se je oktobra mesesa ustanovil odsek treh članov

„za upravo društvenih prostorov“. V tem odseku so bratje: Lindtner, Drenik, Prelovšek. Naloga tega odseka je, izvršiti v telovadnici prepotrebne preureditve. Hkratu se je izvolil zabavni odsek, ki mu je skrb za zabavne prireditve v društvu. Odseku na čelu je br. Vesel, člani tega odseka pa so bratje: Prelovšek, Bleiweis, dr. Kokalj, Jagodic. Odsek je svojo nalogo vestno izvrševal, kar pričata dobro uspeli prireditvi Miklavževega in Silvestrovega večera. — Dne 7. marca je društvo priredilo dobro uspelo maškerado pod geslom „Nova Panonija“. O maškeradi so dnevniki obširno poročali. Danes naj konstatiram le to, da se je ta tradicionalna zabava obnesla v vsakem oziru; tudi denarni uspeh je bil navzlic znatnim izdatkom za dekoracije povsem zadovoljiv. Po daljšem prestanku je naše društvo lani priredilo zopet Miklavžev večer; s tem je ustreglo mnogostranski želji, kar najbolje priča številna udeležba. Bodi mi ob tej priliki dovoljeno, izreči toplo zahvalo Ženskem telovadnemu društvu in zlasti rodoljubni starostki gospe dr. Tavčarjevi za prijazno podporo našemu društvu ob tej prireditvi. Kakor prejšnja leta je tudi letos ljubljanski Sokol imel svoj Silvestrov večer, ki je bil dobro obiskan in se je izvršil na občno zadovoljnost. Topla zahvala gre požrtvovalnima gospema Skaletovi in Jebačinovi ter rodoljubnim gospicam, ki so jima pomagale, za izredno trudoljubnost, ki so jo ta večer izkazale našemu društvu. — Maja meseca je zapustil Ljubljano br. dr. Josip Kušar, ki je bil dolgo vrsto let vnet in delaven član našega društva. Prijatelji so njemu in njegovi rodoljubni gospe soprogji, ki je ponovno požrtvovalno sodelovala pri raznih priredbah našega društva, priredili prisrčno odhodnico, katere se je tudi naše članstvo številno udeležilo. V imenu ljubljanskega Sokola je odhajajočega br. dr. Kušarja pozdravil br. dr. Ravnihar, poudarjajoč njegovo zaslужnost za Sokolstvo. — Dne 6. avgusta je naše društvo napravilo izlet na Jesenice, da zasloni vrle Jeseničane v težavnem boju za ohranitev slovenske zemlje. Izlet je bil vrlo dobro obiskan. Ljubljanskemu Sokolu so se pridružila tudi druga bratska društva in pa vrli pevski zbor trgovskega društva „Merkurja“. Ljubljanski Sokol se je korporativno udeležil slavnosti odkritja Prešernovega spomenika dne 10. septembra in položil venec pesniku prvaku. Ob dneh 16. in 17. septembra je praznoval bratski zagrebški Sokol

tridesetletnico svojega obstoja. Dična ta slavnost se je znamenito poslavila. Ljubljanski Sokol je odposlal lepo deputacijo k temu pomenljivemu slavju bratskega društva. V imenu slovenskih Sokolov je pri slavnosti govoril podstarosta br. dr. Ravnihar. — Na dan 10. in 11. jun. je bilo napovedano pomembno slavje desetletnice nižjeavstrijske sokolske župe. Mimo drugih priredb se je imela vršiti tudi velika javna telovadba. Ljubljanski Sokol, ki je imel ob praznovanju svoje štiridesetletnice v gosteh številno zastopstvo vrle dolnjeračkovske župe, se je pripravljal, da se udeleži v častnem številu tega odličnega slavja. Ali Slovani se pripravljajo in obračajo — furor teutonicus pa obrne. Zadnje dni pred slavnostjo so Nemci započeli razsežno in drzno agitacijo zoper nameravano slavnost, in vlada je prepovedala slavje. Naše utrjeno mnenje, da nam vlada dela težave tudi ob najbolj neprimernih prilikah, se je iznova potrdilo, ko je ne dolgo potem prepovedala izlet murskega Sokola v Ormož — na ljubo ondotnim Nencem. Ljubljanski Sokol, ki je doslej kot največje in najstarejše sokolsko društvo veljal za reprezentanta slovenskega Sokolstva in vodil vse akcije za skupne nastope slovenskega Sokolstva leta in leta, je predal minolo leto to vodstvo slovenskega Sokolstva v roke novoustanovljeni Slovenski sokolski zvezi. Dne 1. oktobra preteklega leta se je vršil ustanovni občni zbor Slovenske sokolske zveze v Ljubljani, katerega so se poverjeniki slovenskega Sokolstva jako številno udeležili. Ustanovitev Slovenske sokolske zveze je za slovensko Sokolstvo najvažnejši dogodek v prošlem letu. Bodi nam dovoljeno pripomniti, da je ljubljanski Sokol izvršil vse priprave za Sokolsko zvezo, tako je brat dr. Murnik sestavil pravila, odbor ljubljanskega Sokola pa je vodil vso mnogostransko korespondenco. V spominu vam bode, da ustanovitev Sokolske zveze ni šla gladko od rok. Ministrstvo je vprvo predložena pravila zavrnilo, iztahnivši v predloženih pravilih točko, iz katere je izvajalo sklep, da bi zveza utegnila podpirati narodna politična podjetja. Šele drugo predložena pravila so našla milost. No, ta malenkostna nasprotovanja ne ustrašijo slovenskega Sokolstva, ki se zanaša na svojo silo in jakost, ravnajoč se po geslu Tyršovem: U p r i s e s a m! Od novo ustanovljene zveze pa se nadejamo najplodonosnejšega delovanja za povzdigo slovenskega Sokolstva. Osnova Sokolske zveze slovenske je posebne važnosti

zlasti tudi zategadelj, ker je sedaj mogoče, da slovensko Sokolstvo pristopi k lani ustanovljeni Zvezi slovanskih sokolskih društev v Pragi. — V preteklem letu je vladalo živahno življenje v našem društvu. Pridno se je telovadilo, telovadnica ni bila kmalu tako dobro obiskana kakor prošlo leto. Kakor je prav, se je telovadbi posvečala prva in največja skrb. Priredilo se je več pešizletov, večkrat tudi skupno s šišenskim Sokolom. V društvu smo dobili lasten pevski zbor, ki mu želimo najlepšega uspeha. Vršilo se je tudi več sestankov načelnikov slovenskih sokolskih društev. Starosta brat Murnik je imel v zvezi z vaditeljskim tečajem vsak četrtrek predavanje o Sokolstvu ob živahni udeležbi. Društvo je gojilo tudi v preteklem letu prijateljsko razmerje z drugimi narodnimi društvi in se vsakemu pozivu drage volje odzivalo. Tako je ob Prešernovi veselici sprejelo korporativno češke goste, dne 16. novembra pa vrle hrvatske pevce, zbrane v društvu „Kolu“, ki so prišli v goste k naši Glasbeni Matici in priredili lepo uspel koncert v Narodnem domu. Prijateljskega večera, ki je sledil koncertu, se je tudi ljubljansko Sokolstvo v lepem številu udeležilo. Kolaše je v imenu ljubljanskega Sokola s prisrčnimi besedami pozdravil starosta brat dr. Murnik. — V teku leta 1905. smo dobili tri nova sokolska društva: v Kranjski gori, Ilirski Bistrici in v Domžalah. Veseleč se novih bratskih društev, želimo zlasti domžalskemu Sokolu, da bi krepko deloval v obrambo Domžal in jih obvaroval nemškega poplavljenja. — Zanimalo vas bode, bratje Sokoli, zlasti telovadce, da se je po odborovem prizadevanju posrečilo izposlovati pri mestnem magistratu, da nam je dal proti letni najemščini 200 K za dobo 10 let od 1. aprila 1906 dalje v najem dirkališče. S tem je naše društvo mnogo pridobilo. Mogoče bode odslej v poletnih mesecih, ko je v telovadnici le ob največji požrtvovalnosti telovadcev mogoče vzdržati redno telovadbo, gojiti v svežem in čistem zraku na lepem prostoru redno telovadbo. Možno pa bo uvesti razne igre. — Na izrednem občnem zboru dne 30. oktobra si je naše društvo izbralo novega častnega člana brata Franceta Kadilnika v priznanje njegovih zaslug za Sokolstvo ter mu izročilo častno diplomu. Novemu častnemu članu, ki je še vedno čvrst in krepek, naj bodo sojeni še mnogi solnčni dnevi, izrečena pa mu bodi tudi srčna hvala za velikodušno darilo 300 kron, ki jih je nedavno izročil našemu

društvu. — Spominjati se mi je bratov, ki so v prošlem letu umrli. Smrt je imela v preteklem letu med našim članstvom obilo žetev. Izgubili smo iz svojih vrst 11 bratov. Dne 8. aprila je umrl v Djakovu veliki biskup Juri Strossmayer, odličen prijatelj Sokolstva in častni član našega društva. Ljubljanski Sokol je poslal k pogrebu tega velikega Slovana deputacijo treh članov. Dne 6. avgusta je preminil odlični narodnjak dvorni svetnik dr. Krek, vseučiliški profesor. K večnemu počitku smo nadalje spremili dolgoletne člane ljubljanskega Sokola in vnete narodnjake brate: Leopolda Jerana, dolgoletnega odbornika našega društva Oskarja Terglava, Miho Gregorca, Zvonimira Zora, Antona Dulanskega, Viktorja Naglasa, Josipa Kramarja, Ivana Hacina in Ferita Sajovica. Bodi jim lahka gruda! — K sklepu hitim, bratje Sokoli. Spominjam pa še na dejstvo, da se našemu društvu kažejo vedno večje zahteve glede udeležbe in sodelovanja pri raznih bratskih slavnostih. Udeležba pa je zvezana z znatnimi izdatki. Letošnje leto pohiti slovensko Sokolstvo polnoštevilno v Zagreb, drugo leto v Prago na vsesokolski zlet. Gotovo pa bo še več manjših izletov. Smatram torej za potrebno, da sprožim na današnjem občnem zboru misel o osnovi stalnega potovalnega ali izletnega fonda. Ne stavim formalnega predloga, sodim pa, da bi bilo umestno, ako bi se o tem predmetu, ki je važen in nujen, razpravljalo pri slučajnostih. — Bratje Sokoli! Ob sklepu izrekam srčno željo, da bi ljubljanski Sokol tudi v bodoče ostal prvak med slovenskimi sokolskimi društvi, dika in ponos slovenskega Sokolstva. V to pa je treba bratske ljubezni, zaupanja, edinosti, pred vsem pa sistematičnega sokolskega dela, kajti resno delo je naša zaščita, delo naša rešitev! Na zdar!

(Konec prih.)

„Domžalski Sokol“ je imel svoj ustanovni občni zbor na sv. Štefana dan, 26. decembra 1905, v gostilni g. Fr. Kuharja v Domžalah. Že ob 3. uri popoldne se je zbralo mnogo občinstva iz Domžal in okolice; zlasti nas je razveselilo lepo število vrlih domačih fantov. Tudi ljubljancev in kamničancev se je precej pripeljalo. „Slovensko sokolsko zvezo“ jo zastopal nje tajnik br. Kajzelj, „Ljubljanskega Sokola“ načelnik br. Drenik, „Kamniškega Sokola“ načelnik br. Polak. Svojo odsotnost sta opravičila starosta „Slovenske sokolske zveze“ br. dr. VI. Ravnihar, in starosta „Ljubljanskega Sokola“ br. dr. Viktor

Murnik. Predsednik pripravljalnega odbora, br. Andrej Slokar, je otvoril ob 1/4 4. zborovanje ter s kratkimi, krepkimi besedami pozdravil navzočne, imenomata brate zastopnike ter oktet pevsk. društva „Lire“ iz Kamnika. Ko je prečital brat Brecljnik pravila „Domžalskega Sokola“, se je pričelo sprejemanje članov, ki se jih je takoj vpisalo nad sto. Nato so se vršile volitve, pri katerih se je izvolil sledeči odbor: starosta; br. Andrej Slokar, lesni trgovec v Domžalah; podstarosta: br. Bedřich Polák, pivovar v Mengšu; načelnik: Rado Brecljnik, posestnikov sin v Domžalah; odborniki: br. Kristijan Engelmann, nadučitelj v Domžalah, Fr. Kuhar, gostilničar v Domžalah, Rado Jelenc, uradnik na Brdu, Alojzij Škofic, gostilničar v Št. Vidu pri Lukovici, Jos. Adamič, vrvar v Domžalah, Ivan Kralj, jurist v Jaršah; namestnika: Anton Zalokar, miz. pomočnik v Domžalah, Fr. Rihtar, mlinar v Študi; pregledniki: Fr. Fleřin, trgovec v Domžalah, Fr. Ravnikar, tes. mojster v Domžalah, in Iv. Kcel, medicinec v Trzinu. Po volitvah je nazdravljajal br. Kajzelj v imenu „Slovenske sokolske zveze“ novoustanovljenemu „Sokolu“, ki bo v Domžalah trdnjava Slovenstva. Br. Drenik je govoril o sokolski dejji, ki napravi tudi male narode silne, kajti iprava sokolska telovadba nam jekleni telo, krepi duh, utrja voljo in dovršuje značaje. Br. Polak je nazdravljajal v imenu „Kamniškega Sokola“ svojemu najbližjemu sosedu ter mu želel mnogo uspeha, da bo Domžalam in okolici v ponos in veselje, sovražnikom pa v trepet in pogubo. Pozival je Domžalce, naj dajo svojo mladino v to društvo, da bo njih rod čil, zdrav in značajan. Br. Sax, urednik „Našega Lista“, je izražal svoje zadovoljstvo, da se je ustanovil Sokol ravno v Domžalah, kjer je že tujec takorekoč gospod, domačin hlapec, ter napil ideji Sokolstva. Br. Kralj je omenil, da si bo moral „Sokol“ najbrže postaviti lastno telovadnico, ker pri težavnih razmerah v Domžalah ne bo najti primernege lokala. Ko je prečital predsednik došle brzojavke, se je zahvalil navzočnim za mnogobrojno udeležbo ter zaključil zborovanje, nakar je zapel oktet „Lire“ več navduševalnih pesmi

Savinski Sokol je imel v nedeljo, dne 4. marca izredni občni zbor. Pred občnim zborom so se vršile redovne vaje pod vodstvom br. Smertnika, načelnika Slovenske sok. zveze, ki nas je počastil z deputacijo bratskega Celjskega Sokola.

Zborovanje je otvoril starosta br. Pevec, pozdravil v prvi vrsti brate Celjane, nadalje brate iz Gornjega grada in Braslovč, ki so prišli vkljub oddaljenosti v lepem številu. Bilo nas je okrog 40 Sokolov, kar je vsekakor veliko v teh oddaljenih krajih in ko še naš Savinski Sokol živi jedva eno leto — zopet! Br. Rado Tušak je poročal nato o društvenem gibanju in delovanju ter poudarjal, da smo vkljub temu, da naše sedanje stališče še ni bogsigavedi kako močno, vendar precej storili in da so naši upi že visoko. Društvo šteje danes 28 izvršujočih in 49 podpornih članov, skupaj torej 77 članov. Dne 17. februarja smo priredili I. maškarado, ki je uspela v moralnem oziru prav sijajno, v gmotnem pa povoljno. Isti brat je podal nadalje tudi blagajniško poročilo, iz katerega smo razvideli, da je imelo društvo 3198 K 61 h prometa, od zadnjega občnega zbora pa 717 K dohodkov. Debata pri posameznih točkah je bila jako živahna, posebno kar se tiče obleke in novih pravil. Br. Smertnik je podal več primernih navodil. Glede načelnika, oziroma telovadnega vaditelja je bil razgovor jako živ; naposled je prevzel odbor vso zadevo v nadaljno razmotrivanje. Živo pa je treba, da dobimo kmalu svojega vaditelja. Kar se tiče izleta v Brežice in Zagreb, se je sprejel nasvet br. dr. Goričarja: Društvo naj bo pripravljeno, t. j. izvežbano v prostih in redovnih vajah tako, da lahko nastopi, vse drugo reši odbor. Volila sta se nadalje dva računska pregledovalca, in sicer: br. dr. Goričar, okrož. zdravnik v Mozirju, in br. Janko Verbič, uradnik v Gornjem gradu, za odborniška namestnika pa br. Ignacij Šijanec, učitelj v Gornjem gradu, in br. Fran Holovar, strojevodja v p. v Mozirju. K točki „Ustanovitev ljudske knjižnice“ je govorilo več bratov in se je sprejel končno predlog br. dra. Goričarja in Tušaka, naj društvo [skrb]i sedaj v prvi vrsti za redno telovadbo in si sezida telovadnico, za vse drugo pozneje, ko bo gnezdo trdno. Na koncu je predlagal še br. Tušak, naj se izpiski zapisnikov o odborovih sejah po okrožnicah pošiljajo članom, kar je bilo sprejeto.

Po končanem zborovanju je predaval br. Smertnik o telovadbi in vobče o Sokolstvu, ker večini članov do tedaj sokolski cilji še niso bili dovolj jasni. Na zdar!

Občni zbor Solkanskega Sokola se je vršil dne 17. februarja 1906. Po pozdravnem nagovoru br. staroste je poročal br. tajnik o

stanju in delovanju društva. Iz poročila je razvidno, da šteje društvo 172 članov. Društvo je priredilo veselico s telovadbo, godbo, petjem in plesom v Solkanu dne 16. julija, veselico v Grgarju dne 20. avgusta s petjem, telovadbo, tamburanjem in plesom ob sodelovanju društva „Orla“ iz Trnovega, grgarskega pevskega zbora, tamb. društva „Vile“ iz Čepovana in čepovanskega pevskega zbora. Priredilo je društvene plese dne 29. januarja, 26. februarja, 12. novembra, 31. decembra. Sodelovalo je na nastopih v Vrtojbi, na Vrhovlju, v Prvačini in Podgori. — Iz poročila blagajnikovega posnemamo, da znaša skupno društveno premoženje 1906 K 2 h. — V novi odbor so bili izvoljeni: starosta br. dr. Alojzij Franko; podstarosta br.

Josip Zavrtnik; tajnik br. Štefan Fon; načelnik br. Ivan Leban; podnačelnik br. Josip Fon; odborniki: bratje Jakob Bašin, Izidor Golob, Ivan Doljak, Fran Bitežnik, Anton Zavrtnik; namestniki: bratje Valentin Leban, Anton Boškin, Josip Vuga; pregledovalca računov: brata Tomaž Jug in Avguštin Golob.

Dolenjski Sokol. Na občnem zboru Dolenjskega Sokola v Novem mestu, ki se je vršil ob izredno obilni udeležbi dne 9. t. m. — pristopilo je tega dne 38 novih članov — so bili izvoljeni br. Vladimir Vojska za starosta, br. dr. Jakob Schegula za podstarosta, v odbor pa bratje: Josip Germ, Franjo Gregorc, Rado Jeglič, Edmund Kastelic in Josip Reisner.

Raznoterosti.

Brate načelnike opozarjamo, da pazijo pri pripravah za tekmo v Zagrebu na sledeče izpremene, oziroma poprave v Slovenskem Sokolu objavljenih tekmovalnih vaj:

Nižji oddelek, bradlja, 4. kolebna vaja. Odskok je ta-le: premet v sklek (s skrčeni rokama).

Višji oddelek, bradlja, 4. kolebna vaja. Odskok je tak: odbočka na levo s polobratom na levo (levi bok k lestvini).

Bradlja, 2. tezna vaja je na koncu taka: — premah zanožno not — z medkolebom stoja na rokah v vzpori — zanožka na premet na desno (l.).

Konj, 2. vaja na koncu: z zamožnim premahom z levo kolo odnožno z levo navzpred nad hrbtom z $2\frac{1}{2}$ obratom na desno do stoje na tleh (desni bok ob konju).

Nadalje opozarjamo, da je vaditi v višjem oddelku na drogu pri 3. tezni vaji: „vzvek spredaj (prečno) s celim obratom na levo (okoli roke, držeče drog z nadprijemom) v vzporo zadaj s podprijemom“ tako, da pridemo po izvršenem vzvleku z mesta. Pri 3. kolebni vaji na bradlji se lahko vadi „preval naprej razročno v oporo na lehteh“ upognjeno ali pa vleknjeno.

ik.

Federazione Ginnastica Italiana (Zveza italijanskih telovadnih društev) je povabila Slovensko sokolsko zvezo na mednarodno tekmo v Milan, ki se bo vršila dne 24. do 27. majnika t. l. pod pokroviteljstvom italijanskega kralja. — Iz zveznega predsedstva se nam poroča, da se slovensko Sokolstvo temu prvemu pozivu izven državnih mej ne bo moglo odzvati, ker priredi velik zlet 4. junija t. l. v Brežice, nadalje se v letošnjem letu udeleži v velikem številu I. hrvatskega vsesokolskega zleta v Zagrebu ter izleta v Dalmacijo in Črno goro.

Češko Sokolstvo šteje po zadnji statistiki (na koncu l. 1904) 37 žup, 645 društev, 50935 članov, med njimi 11642 telovadcev in 3160 vaditeljev. Naraščaj: 6907, šolskih učencev 5854, ženski odseki so imeli 6432 članic. Izletov so l. 1904. društva priredila 1546, javnih telovadb 269, predavanj pa 2417.

Novo sokolsko društvo na Dunaju. V XX. okraju dunajskem se je osnovalo češko sokolsko društvo, ki se imenuje „Sokol podunajský.“ To je že deseto češko sokolsko društvo na Dunaju.